

DOMOVINO TI SI BOL I RADOST MOJA.

Bilo je to i ne tako davne 91'. Neprijatelji su okupirali moju domovinu sa sjevera Slavonije. Padale su granate po kućama i cestama, stradavalo je puno nevinih ljudi i djece. Mojoj domovini naneseo je puno boli. Došla je tama prekrila gradove i kuće, u ljude su ušli demoni.

Počeo je rat.

Bojali su se ljudi za svoju djecu pa su često bivali u podrumima. Neprijatelji su često bombardirali crkve i javna mjesta, tako da bi pobili što više ljudi. Vukovar je najviše stradao, puno je ljudi poginulo, a većina ih se odselila u neku zapadnu zemlju. Bilo je nemoguće opstati u Vukovaru.

Europa šuti, svijet šuti, nema pomoći ni od koga.

Civili i vojska su udružili snage i osvetili se za tisuće ubijenih sinova, tisuće rasplakanih majki, tisuće mučene djece i tisuće ubijenih žena. Republika Hrvatska je postala samostalna država.

Ptice su zapjevale, neprijatelji otišli, branitelji, naši očevi časno su obranili domovinu.

To je bio novi početak SAMOSTALNE REPUBLIKE HRVATSKE.

Ali jedno pitanje ostaje isto "Zašto ljudi ratuju?"

Eugen Galetić, 6. c